

κινήση τὸν Κάρολον νὰ ἐλευθερώσῃ καὶ τὴν πατρίδα του ἀπὸ τὸν ζυγὸν τῶν Τούρκων, ώς πρὸ ἑτῶν ἐπειθύμει ἡ φιλογενῆς καρδία του. Ἐν τῷ λόγῳ τούτῳ περὶ τοῦ δποίου κάμνει μνείαν δὲ ὁ Όδιος, καὶ δημοσιεύεται ἐν Κερκύρᾳ Ἰταλιστὶ τὸ 1845 ἔτος; (1) φαίνεται ὁ πατριωτισμὸς τοῦ γεναίου Ἑλληνος ματαίως λαλοῦντος ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας τοῦ γένους του. Αναβάντος κατὰ τὸ 1534, ἐπὶ τοῦ Ηπειρικοῦ Θρόνου τοῦ Παύλου Ι., ὁ Ρυνδακκινὸς Λάσκαρις ἐπανῆλθεν ἐν Ρώμῃ, προσκληθεὶς παρὰ τοῦ Πάπα, ἀφίνων εἰς Παρίσιον τὸν μονογενῆ γιον του Ἀγγελον. Μετ' ὅλιγον δὲ ἀπεβίωσεν, ἐννευκοντούτης ὥν, καὶ ἐνταφιάσθη ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τῆς Ἀγίας Ἀγαπῆς. Οὐδὲ Τάχος του φέρει τοὺς ἑρεζῆς στίχους ὃν ἀπό τοῦ αὐτοῦ συνταχθέντας πρὸς ἀπόδειξιν τῆς ζωηρᾶς μερίμνης του περὶ Ἑλλάδος.

» Λάσκαρις ἀλλοιδηπῆ γαῖη ἐνικάθετο, γαίην
Οὔτε λίην ξίνην, ὃ ξένε, μεμφύμενος.
Εὔρετο μειλιχίην. Άλλ' ἀχθεται, εἴπερ Ἀγσοῖς;
Οὐδ' ἔτι χοῦν γείει πατρὶς ἐλευθεριον.

Α. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΓΑΟΣ ΒΡΕΤΟΣ.

ΒΙΟΓΡΑΦΙΑ.

ΦΕΝΙΜΟΡ ΚΟΥΠΕΡ.

Ἄπολέσταται αἱ Ἕνωμέναι πολιτεῖαι τὸν Φένιμορ Κούπερ, συναπώλεσαν τὴν φιλολογίαν των. Ὁ ὡς ὁ Ἰρενίγγη, καὶ Πρέστην, ἔζοχος συγγραφεὺς τοῦ Κατασκόπτου, συνεκέντρου ἐν ἑκυτῷ ἀπασταν τὴν φιλολογικὴν δόξην τῆς πατρίδος του. Τὰ πολυάριθμα αὐτοῦ συγγράμματα πληροῦν διάσκοληρον βιβλιοθήκην, τὰ δὲ κυριώτερα ἐξ αὐτῶν ἀμιλλῶνται πρὸς τὰ τῶν Εὐρωπαίων ἀριστούργηματα.

Κατὰ τὸ 1805, νέος τις Ἀμερικανὸς ἀναστήματος ὑψηλοῦ, δύσεως φριδρῆς, καὶ φύσεως ζωηρῆς καὶ ὑπεροπτικῆς, ἐσπούδαζεν εἰς τὸ Γυμνάσιον Wall. Πολλὴν τρέρων κλίσιν πρὸς τὴν πυγμαχίαν, ὅλιγην δὲ πρὸς τὴν φιλολογίαν, κατέγινε περὶ τὰ μαθηματικά, ὅπως γίνη ἡμέραν τινὰ γνωτικῆς. Πλούσιός τις φίλος τῆς οἰκογενείας του, δὲ Κ. Λάνσεϊ, τὸν προσεκάλεσεν νὰ γευθῇ παραστῆ, ἐν καιρῷ τῶν διακοπῶν ἡ θυγατέρη του ἀρκούντως εὐειδῆς, ἥρεσεν εἰς τὸν μαθητήν. Ἡρέκτο θένει νὰ σκέπτεται, τίνι τρόπῳ ἀδύνατο νὰ τὴν νυμφευθῇ.

— Σὺ νὰ νυμφευθῆς τὴν θυγατέρα μου! εἶπεν ὁ πατέρας καταρρονητικῶς, μάθε ὅτι αὐτὴ ἀποστρέφεται τοὺς αριθμοὺς, καὶ λατρεύει τὰς μυθιστορίας τοῦ Βάλτερ-Σκάτ. Τότε θέλω σοι δώσει τὴν γειρά της, ὅταν συγγράψῃ ἐν βιβλίον ὡς τὸν Waverley.

Ο Κ. Λάνσεϊ οὗτως δμιλῶν, ἐνόμιζεν ὅτι στέλ-

ΦΕΝΙΜΟΡ ΚΟΥΠΕΡ.

λει τὸν νέον διὰ πράσινο χαβιάρι, τὸ δὲ λεγόμενον. Ἐντοσούτῳ μετὰ ἔνα μῆνα δὲ μαθητὴς αγανακτῶν διὰ τὴν ἀποτυχίαν του, ἐγκατέλειψε τὴν σπουδὴν, καὶ ἐπειβάσθη ἐνὸς πλοίου ὡς ὑπαξιωματικὸς (midshipman). Τὸ ὄνομα, ἡ τύχη, καὶ ὁ χαρακτήρας του, τῷ προεμήνυον μεγάλην τὴν ἐπιτυχίαν εἰς τὸ στάδιον τοῦτο. Άλλ' ὅλιγος καιρὸς ἥρκεσε δόπιας τὸ ἀδιάση, καὶ τὸ παρήγονεν ἀποφασίσας νὰ εξακολουθήσῃ τὸ δυσχερές τῆς φιλολογίας.

Κατὰ τὸ 1810 ἀπειθύνε πρὸς τὴν θυγατέρα τοῦ Κ. Λάνσεϊ χειρόγραφόν τη, ἐπιγραφόμενον δὲ Κατάσκοπος ὁ πατέρας τῆς νεάνιδος ἐνόμισεν, ὅτι ἀσροβιάτει ἀλλ' αὐτὴ εὑρε τὸ χειρόγραφον θαυμαστὸν, ἔδειξε εἰς τὸν πατέρα της τὰ προτερήματά του καὶ τῷ ἀνέμυντον ἦν εἰχε δόσει τὸ Κούπερ ὑπόσχεσιν. Διότι δὲ μαθητὴς, ὁ Midshipman, δομοθιστοριογάρχος, δεν ἦν ἄλλος εἰμὴ δὲ μέλιτων Βάλτερ Σκάτης ἡ θυγατέρα της Αμερικῆς. Εἴτες ὅλιγον ὅ τιδος νὰ ζητήσῃ ἀπὸ τὸν παλαιὸν φίλον του, τὴν περὶ τοῦ Κατασκόπτου γνώμην του, καὶ τὴν γειρά τῆς θυγατρός του, ἐκν τὴν ἕξιζεν. Ο Κ. Λάνσεϊ ἀνέγνωσε τὸ χειρόγραφον καὶ ἔδωκε αὐτὸν εἰς ἄλλους νὰ τὸ ἀναγνώσουν ἢν ἀριστούργημα. Ο Κούπερ ἐνυμφεύθη τὴν 1 Ιανουαρίου 1811 τὴν θυγατέρα τοῦ Κ. Λάνσεϊ, καὶ παρευθύνεις ἐδημοσίευσε τὸν Κατάσκοπον, τοῦ διποίου γενικὴν ὑπῆρχεν ἡ ἐπιτυχία.

Ἐκ τούτου ἀποδεικνύεται, ὅτι αἱ κλίσεις δὲν

έμφανίζονται πρώρως, καὶ διὰ τὸν ναύτην δύναται νὰ ὑποκρύπτεται εὐφυὴς συγγράφευς. Ο ναύτης ἀνεφάνη εἰς τὸν Πρωρέα (Pilote) τοῦ Κουπέρ, καὶ εἰς τὸν Ἐρυθρὸν Πειρατὴν, συγγράμματα μεγίστην δόξαν περιποιήσαντα τῷ συγγράφει. Ο Πρωρεὺς συνεγράψῃ συνεπείᾳ πεισματώδους στοιχήματος. Εἴν τινι συναναστροφῇ, ὑπερθύμαζον τὸν Πειρατὴν, διὸ δλίγου εἰχε συγγράψει ὁ Βάλτερ Σκώτ.

— Ο ἄνθρωπος οὗτος ἡξεύρει τὰ πάντα, ὡς καὶ τὴν ναυτικὴν, ἀνέκραξέ τις ἐνθουσιασθείς. Μέγας γέλως τῷ ἀνταπεκρίθη, καὶ ἄνθρωπός τις ἡγέρητο λέγων, ὁ Βάλτερ Σκώτ δὲν ἡξεύρει τίποτε ἀπὸ τὴν ναυτικὴν· καὶ ἐγὼ ὑπόσχομαι νὰ συγγράψω μυθιστορίαν, ἵντις μέλλει νὰ ὑπερβῇ κατὰ τοὺς ναύτας τὸν Πειρατὴν, καὶ νὰ ἔξισωθῇ αὐτῷ κατὰ τοὺς ἄνθρωπους τῆς στερεᾶς. Ο ἄνθρωπος οὗτος ἦν δὲ Κουπέρ καὶ ἡ μυθιστορία ὁ Πρωρεὺς, ἥτις ἐκέρδησε τὸ στοίχημα.

Γνωστά εἰσὶν τὰ ἄλλα συγγράμματα τοῦ Κουπέρ· οἱ Σκαπανεῖς, ὁ Τελευταῖος Μοχικάν, τὸ Λειβάδιον, ἡ Λίμνη Όνταρίο, ὁ Βράδος, ὁ Φονεὺς τῶν Ἐλάφων, ὁ Ἀποικος, τὸ Ἀνθος τοῦ Δάσους, Σανταστέσ, Ἐρυγγαμ, ἡ Μάγισσα, οἱ Φαλακιοθήραι, οἱ Θαλάσσιοι Λέοντες, οἱ Ἐρυθρόχροες, Δισνέλ Δινκόλμ, ὁ Δήμιος τῆς Βέρνης, κτλ. καὶ τὰ πρόσωπα τῶν μυθιστοριῶν του, ἀτινα ἐγένοντο τύπος ἀληθείας, καὶ πρωτότυπα συμέροντος, ὁ Τώμ Κόφιν, Χάρβεϊ Βέρσ, ὁ ὄρθιαλμὸς τοῦ Ἰεραχος, ἡ μακρὰ Καραβίνα, ὁ Ὁδηγὸς, τὸ δερμάτικὸν περιπόδιον, κ.τ.λ. Ἐπὶ τοῦ Ἀμερικανικοῦ ἐδάφους δὲ Κουπέρ εἶναι πάντοτε μέγας θηικολόγος, βαθὺς παρατηρητής, καὶ ἀμύντος ζωγράφος. ὅταν δύως ἀπομακρύνθη αὐτοῦ, ἀπέτυχε, μολονότι ὁ Ηπρόβιος καὶ ὁ Δήμιος τῆς Βέργης, δύνανται νὰ θεωρηθῶσιν συγγράμματα περιέχοντα ιστορικὰ μελέτας, καὶ μεγάλην θηικήν.

Τὰ πολιτικὰ καὶ βιογραφικά του δοκίμια, καίτοι περιέχοντα πολλὰ ἐξαίρετα μέρη, εἰσὶν ἀνάξια τῶν προτερημάτων καὶ τῆς φήμης του.

Η φήμη αὕτη δύναται νὰ καλεσθῇ δόξα, διότι καθιερώθη εἰς δόλας τὰς γλώσσας καὶ διότι οὐδὲν σκάνδαλον ἐτάρασσεν αὐτήν. Ο Κεύτερ διττῶς δύναται νὰ παραβληθῇ τῷ Βάλτερ Σκώτ, πρῶτον διότι ὡς αὐτὸς τέρπει διδίσκων, καὶ δεύτερον διότι ἀναγινώσκων τις τὰ συγγράμματά του δὲν ἐρυθρίζει. Εὐγενές καὶ σοβαρὸν μάθημα, διὰ τοὺς μυθιστοριογράφους τῆς Εὐρώπης, καὶ πρὸ πάντων τῆς Γαλλίας.

Κατήγετο ἀπὸ ἀρχαίν τινὰ οἰκογένειαν τῆς Ησαντιλανίας. Εἰς ἐκ τῶν προγόνων του, ἦλθε τὸ 1679 ἐν τῇ New Yersey, ἐν ἡ ἡξελέχθη θουλευτὴς τῆς ἀποικίας κατὰ τὸ 1684. Ο πατέρος του, ἔστις ἦν δικαστής, καὶ κτήτωρ πολλῶν κτημάτων παρῃ τὴν λίμνην Ὀστέγο (εἰς τὸ Νεοθάρακον) ἀνήγειρε τὴν πρώτην οἰκίαν τοῦ Cooper's Tonn. Ο Φένιψαρ ζήσας καὶ ἀποθανὼν ἐπει, κατέστητος τὴν διαιροῦντα ταύτην ἔνδοξην δῶς αὐτῷ. Εγεννήθη

τὴν 15ην Σεπτεμβρίου 1789 εἰς Βάρλιγκταν. Απέθανε τὸ 1851 εἰς ἡλικίαν ἑξήκοντα δύο ἑτανέλλαττον μιᾶς ημέρας εἰς τὸ Cooper's Tonn. Ήτο θερμὸς ἐπισκοπικὸς (χίρεσις θρησκείας ἐν Ἀμερικῇ), καὶ δημοκράτης ἄνευ δημοτικότητος. Μία τῶν θυγατέρων του ἀπέκτησε φιλολογικὴν φήμην εἰς τὴν Αμερικήν.

(μετάφρασις Τ. Δ.

ΕΡΓΑ ΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ.

Iarrináriος.

Ἄτμοβλουν ἀεικίνητον, τρέχον εἰς ωκεανὸν ἀνεύ πέρατος, ὁδεύεις δὲ Χρόνος, ὁδεύει πάντοτε, ώς τὸν Κατάρατον Ιουδαῖον, οὐδαμοῦ σταματῶν, οὐδέποτε ἀναπαύσμενος.

Ως δὲ φεύγοντος τοῦ ἀτμοπλοίου, δπισθεν καὶ ὅχθαι, καὶ ὅρη, καὶ πόλεις ἐξαφανίζονται, οὗτοι βαίνοντος καὶ τοῦ Χρόνου, παρέρχονται καὶ ἄνθρωποι, καὶ γενεαὶ καὶ βασίλεια, ἀλλὰ ταῦτα ἵνα διὰ παντὸς καταστραφῶσι καὶ ἔχονταθῶσι.

Μόνος δὲ Ἰησοῦς τοῦ Ναυῆ εἶπε τῷ ἡλίῳ στήτω, καὶ δὲ ἡλίος ἔστη. Άλλ' ὁ ἄνθρωπος ματαίως θέλει τὰς ημέρας αὐτοῦ νὰ σταματήσῃ . . . φεύγουσιν αὐταὶ ταχυπετεῖς, φεύγουσι καὶ δὲν ἐπανέρχονται πλέον, ὅμως δὲ δὲ ἄνθρωπος ἀγαπᾷ τὴν ζωήν.

Καὶ τωράντι, πόσον εἶναι ὥραίς ἡ ζωὴ εἰς ἡλικίαν εἰκοσαετῆ, ὅπου μόνον ἡ χρὴ καὶ ἡ εὐφροσύνη ἐνοπτρίζονται! πόσον ὥραίς ἡ γαληνιαία ὅχθη, ὅπου μόνον ὁ γλυκὺς οὐρανὸς καὶ ἡ παραφυμένη χλόη ἀντανακλῶνται. Προχώρησον δύως, καὶ ἴδου αἱ θλίψεις καὶ τὸ πέλαγος, ἴδου τὰ δεινὰ καὶ αἱ τρικυμίαι.

Παλαιώμεν λοιπὸν κατὰ τῶν τρικυμιῶν ὅλων τῆς ζωῆς, εἶπερ πάλιν ἡ ζωὴ, καὶ ἀρχίζοντες νέον ἔτος, ὅπως καὶ εἶναι τὰ πρὸ αὐτοῦ.

Τρέζωμεν εἰς τὰ θέατρα καὶ τοὺς χοροὺς, εἰς τὰ συμπόσια, εἰς τὰς διακοσιδάσεις,

«Τὸ ρόδον τὸ τῶν ἐρώτων μίζωμεν Διονύσῳ,»

φάγωμεν, πίωμεν, αὔριον γάρ ἀποθηκωμεν.

Σοφωτέρα ταύτης φιλοσοφίας δὲν ὑπάρχει ἄλλη καὶ ἔαστωμεν χάρισιν πάντας τοὺς Ἡρχαλείτους καὶ τοὺς Δημοκορίτους τῆς ζωῆς καὶ τοῦ Ἐρωτος.

Ἐν Ἐλλάδι ἐν τούτοις τὶ γίνεται, τὶ γέγονεν κατὰ τὴν διάρκειαν ὅλου ἔτους; Θύδεν κυβερνητικῶς, οὐδὲν ὑπὲρ τῆς προσδόκου της, ηθικῶς δὲ προσεκτήσατο ἐν ἔτι τοῦ Εύρωπατσιμοῦ προΐδν, τὸ χρυσόβραχον, καὶ φιλολογικῶς ἡ γλώσσα ήμῶν ἐπλουτίσθη διὰ νέας λέξεως, ἀγνώστου εἰς τοὺς Πλάτωνας καὶ τοὺς Ἀριστοτέλεις.

Χαίρομεν δύμως, δτι ἐν μέσω τῆς κοινῆς ταύτης ἀθλιότητος, ἐγένετο πρᾶξις τις τιμῶσα τὸ ἔθνικὸν φρόνημα καὶ ὄνομα, καὶ εὐλεπίζουσα ὑπὲρ τοῦ ἀμαυ-